

Το Σπίτι της Κύπρου
και οι Εκδόσεις Σμίλη
σάς προσκαλούν
την **Τρίτη, 29 Οκτωβρίου 2024**

και ώρα **19:00**

στην παρουσίαση της ποιητικής συλλογής
της **Δήμητρας Δημητρίου**

ΑΓΩΝΙΕΣ

Ομιλητές:

Γιώργος Βέης

ποιητής

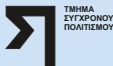
Άννα Γρίβα

ποιήτρια, μεταφράστρια

Σύνδεσμος παρακολούθησης:

<https://webcast.grnet.gr/room/1607?eventid=17003>

Με τη στήριξη

ΔΗΜΗΤΡΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΑΓΩΝΙΕΣ

Σ Μ Ι Λ Η

Η **Δήμητρα Δημητρίου** είναι αριστούχος διδάκτωρ Γενικής και Συγκριτικής Γραμματολογίας του Πανεπιστημίου της Σορβόνης (Paris IV). Έχει διδάξει επί σειρά ετών στο Πανεπιστήμιο Κύπρου, το Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου και το Πανεπιστήμιο Λευκωσίας. Υπήρξε επίσης επισκέπτρια ακαδημαϊκός στο Πανεπιστήμιο La Trobe Μελβούρνης και στο Πανεπιστήμιο του Σίδνεϋ, ως επίτιμη προσκεκλημένη της ΣΕΚΑ Βικτώριας για τα 50 χρόνια από την τουρκική εισβολή στην Κύπρο. Εργάζεται ερευνητικά σε πέντε γλώσσες, εξειδικευμένη στις περιοχές της συγκριτικής γραμματολογίας, της μυθοκριτικής, της μεταμοντέρνας και φεμινιστικής θεωρίας και της πολιτισμικής και λογοτεχνικής θεωρίας, με σειρά επιστημονικών συμβολών. Έχει επίσης εργαστεί επισταμένα και επιδραστικά, εισάγοντας νέα μεθοδολογικά πλαίσια, για τη διάχυση ενός θεωρητικού προβληματισμού από την ακαδημία στην κοινωνία και τον πολιτισμό, με ιδιαίτερη έμφαση σε θέματα φύλου.

Γράφει επίσης ποίηση και πεζογραφία. Οι *Αγωνίες* είναι η πρώτη της ποιητική συλλογή. Ποίησή της έχει μελοποιηθεί από τους συνθέτες Γιώργο Καλογήρου και Μιχάλη Σακέλλη και εμπνεύσει σειρά έργων του εικαστικού Νεοκλή Κυριάκου. Μεταφράσεις της κυκλοφορούν στα αγγλικά, τα αραβικά και τα ρωσικά. Στο αφιέρωμα για τη θλιβερή συμπλήρωση πενήντα χρόνων από την εισβολή του Απίλα με τίτλο «Αγωνίες: 50 ΧΡΟΝΙΑ» ποιήματά της απαγγέλλουν 32 προσωπικότητες από την Κύπρο και την Ελλάδα.

Από το 1974 οι ιστορίες αυτές έμειναν κλεισμένες στο συρτάρι της Ιστορίας ή στις καλένδες της ψυχής και των αντοχών μας. Το βιβλίο αυτό δίνει στον βιασμό όνομα και πρόσωπο. Ο βιασμός της Κύπρου συνεχίζεται σήμερα στην Αμμόχωστο, το Αφρίν, το Ναγκόρνο-Καραμπάχ, την Τουρκία και αλλού, μπροστά στα τυφλά μάτια των ανθρώπων.

«Η νέα φόρεσε την εσάρπα στον λαιμό της σφιχτά και κατηφόρισε σ' άλλες περιπλοκές των γεγονότων. Ένας θρασεμένος ιβίσκος έστεκε από πάνω της, μ' άνθια σε σχήμα χοάνης, σκορπώντας χοές στα νάματα, ξοφλώντας τα χρέη των αιώνων. Τα παραθαλάσσια σπιτία έχουν ήδη εξατμιστεί και ξεχαστεί. Στο βάθος, ο αχός των κυμάτων ολοένα δυναμώνει. Ακούγεται μόνο η θάλασσα που αφρίζει στην ακτή.»